

CALABRIA

(SOUTH ITALY)

A Permanent State of Mind

Ferdinando Frega
BLADEFREGA

CALABRIA (ITALIA DE SUD)

Potrivit celor mai recente informații care circulă pe web, această bucată de pământ a fost cândva legată de ceea ce este astăzi Sardinia, cu milioane de ani în urmă, când Italia nu-și dobândise încă celebra formă de cizmă.

A urmat apoi atracția tectonică spre Africa, cutremure, migrații, oameni, ambiții, credințe și toate spiritualitățile necesare. Într-un final s-a produs separarea, iar Calabria a devenit vârful Italiei, prinsă de o peninsulă în formă de cizmă. O cizmă ascuțită la vârf, s-ar putea adăuga: genul de încălțăminte folosită atunci când cineva are nevoie de un șut în spate, deși mulți insistă s-o numească eleganță feminină.

Dar cine sunt oamenii aceștia?

Să-i cercetăm cu atenție, pentru că ceea ce lipsește nu este o istorie a Calabriei, ci un concept al populației calabreze și al originilor sale.

Analiza mea structurală se bazează exclusiv pe experiență. Nu dețin niciun titlu academic, nicio autoritate instituțională și nicio certificare științifică pentru ceea ce urmează să spun. Nu sunt nici profesor, nici cercetător.

Pur și simplu relatez faptele așa cum le-am observat și cunoștințele așa cum le-am dobândit.

Cele două lucruri care nu au nevoie nici de validare, nici de recenzii.

Și doar de adevăr.

Ahahahah. Cele trei provincii care au definit inițial Calabria, Cosenza la nord, Catanzaro în centru și Reggio Calabria la sud, au dezvăluit imediat diferențe profunde de caracter, cultură și comportament social.

La nord, în jurul Cosenzei, se află un popor al satelor și al munților. Un popor care a transformat convingerea și loialitatea locală într-o lamă. O populație care și-a dezvoltat o abilitate remarcabilă de a demonstra, de a convinge și de a proiecta importanță.

De aici au ieșit mulți dintre oamenii care au modelat politica calabreză în ultimii șaptezeci de ani.

Au strâns voturi din fiecare colț al Calabriei. Știau să se vândă chiar și atunci când aveau foarte puțin de vândut.

Cam așa cum fac și eu.

Ahahahah.

În centru se află Catanzaro, un popor al dealurilor, al comerțului și al mobilității.

Legenda spune că la origine existau două așezări, CATA și ZARO, despărțite de un pod. Apoi copiii celor doi căpetenii s-au căsătorit, și așa s-a născut un oraș.

Dacă e adevărat sau nu, e lipsit de importanță.

Comerțul le-a devenit resursă naturală.

Spiritul antreprenorial le-a devenit instinct. Până astăzi le-a rămas în ADN capacitatea de a identifica oportunitățile, de a negocia împrejurările și de a transforma situațiile în valoare economică.

Oportunitatea și oportunismul sunt veri. Amândouă aparțin aceleiași familii economice.

Aceștia sunt adevărații antreprenori ai Calabriei.

Apoi vine sudul.

Reggio Calabria.

Un popor al mării.

Timp de secole, acolo au poposit toate civilizațiile cu putință. Fenicieni, italici, sicilieni, negustori, armate, visători, aventurieri, cuceritori și comercianți.

Mulți au sosit așteptându-se să cucerească.

Mulți au descoperit că oamenii care locuiau deja acolo le pregătiseră o primire pe măsură.

Reggino a dezvoltat un talent unic: capacitatea de a combina politica, afacerile, rețelele de familie, influența personală și controlul teritorial în sisteme integrate de putere.

Uneori, această capacitate a generat instituții, întreprinderi și succes comercial.

Alteori a generat structuri alternative de autoritate, care funcționau după propria logică și propriile reguli. Fie că le iubești, fie că le urăști, ele au devenit parte din istoria regiunii.

Dar același pământ este și pământul geniilor.

A existat Raffaele Piria, una dintre cele mai mari minți științifice ale Calabriei, a cărui contribuție la chimie a lăsat o urmă permanentă asupra științei moderne. Și totuși,

recunoașterea a venit prin mecanisme de legitimare controlate în altă parte.

A existat Corrado Alvaro, scriitor, intelectual și povestitor, care a făcut generații întregi să se îndrăgostească de cuvintele lui.

Și au fost nenumărați alții.

Oameni de știință.

Artiști.

Manageri.

Antreprenori.

Profesioniști.

Oameni care au reușit doar după ce au plecat din Calabria.

Pentru că aceasta e una dintre cele mai stranii trăsături ale acestui ținut.

Dacă ajungi să ai succes, de obicei e pentru că cineva din afara Calabriei ți-a recunoscut mai întâi valoarea.

Dacă ești considerat important doar în interiorul Calabriei, sărbătoarea tinde să fie scurtă. Realitatea are obiceiul să intervină.

Foarte repede.

Ahahahah.

Poate că acesta este cel mai mare paradox al Calabriei.

Un ținut bogat în talent, dar prudent în a-l recunoaște.

Un ținut capabil să producă excelență, dar deseori nedispus să și-o certifice singur.

Un ținut care își exportă cei mai buni oameni și le importă apoi reputația înapoi acasă.

Și totuși, în ciuda a toate, oamenii rămân atașați de el.

Pleacă.

Critică.

Se plâng.

Jură că nu se vor mai întoarce niciodată.

Și apoi își petrec restul vieții vorbind despre Calabria.

În acel punct, începi să bănuiești că Calabria nu e un loc.

E o condiție.

O stare de spirit permanentă.

Ferdinando Frega BLADEFREGA